

Krajcsik Jakabné

A kép egy budapesti stúdióban készült, jó régen, még az első világháború előtt, pontosan nem tudom, hogy mikor. A képen Krajcsik Jakabné, az anyai nagyanyám látható. A nagymamám Pomáztól származott, pomázi születésű volt. A pomázi temetőben huszonegy sír van visszamenőleg, az ősök, szóval nagyon régi család volt ez. Akik Pomázon voltak, mind ilyen borkereskedő meg bortermelő volt. Ott van Pomáz mellett Pismány, egy hegyvidék. Az tiszta szőlő. Az én nagyszüleimnek is volt ott szőlőjük. Az anyai házat elég jól ismertem, a nagymamánál sokat

voltam Pomázon. A nagypapának Pomázon volt egy kis birtoka, és borkereskedő volt. Sok gyerek volt a családban: hét lány és egy fiú. De segítség nem volt a háznál. A nagyobbak nevelték a kicsiket. A nagyszüleim vallásosak voltak. Kóser háztartást vezettek. A szombatot is tartották mindig, persze. A régi divat szerint öltözködtek. Ezek a régimódi ruhák voltak akkoriban, nem népviselet ugye, hanem a régi polgári öltözködés. Nagymamának volt parókája hajdan, aztán már csak bekötötte a fejét ilyen csipkekendővel. A nagymamáék Pomázon egy családi házban laktak. Azóta rég lebontották. Ilyen boltíves, régifajta. Kertes ház volt, patakra nyílt a hátsó rész, azt tudom. Nagymama nevelt kacsát meg kiscsirkét. A nagymama a második világháborúban úgy menekült meg, hogy behozták Pestre a lányai. Átélt a gettót és utána élt még, kilencvennégy éves volt, mikor meghalt, 1945 végén vagy 1946 elején. Teljes szellemi frissességben volt.